

Den 28. november 1977.

Socialministeriets bemærkninger til skrivelse af 15. november 1977 fra Centralforeningen for Stampersonel.

Foreningen anfører, at loven, jfr. lovforslag nr. L 48, bør omfatte stampersonel og andre, der er ansat i forsvaret.

Hertil skal socialministeriet bemærke, at kontraktansatte i forsvaret og civilforsvaret ligesom efter gældende lov vil være omfattet af loven i en periode, der svarer til værnepligtstiden. Dette gælder dog ikke kvindelige kontraktansatte, da kvinder ikke har værnepligt.

Bortset herfra omfatter lovforslaget – ligesom gældende lov – ikke officerer, stampersonel og andre, der er ansat i forsvaret. Disse persongrupper vil være omfattet af arbejdsskadeforsikringsloven, svarende til, at de hidtil har været omfattet af ulykkesforsikringsloven.

Mens der hidtil har været ret stor forskel på erstatningsniveauet m. v. efter ulykkesforsikringsloven og den militære erstatningslov, er denne forskel stort set fjernet ved lovforslagene, således at centralforeningens medlemmer ikke ville opnå en væsentlig bedre stilling ved, at stampersonellet blev overført

til den militære erstatningslov, jfr. nedenfor.

For så vidt angår foreningens henstilling om, at erstatningen fastsættes højt, skal man oplyse, at årslønsmaksimum (grænsen for størrelsen af den faktiske indtægt, der kan indgå i erstatningsfastsættelsen) udgør 107.500 kr. pr. 1. april 1977, efter såvel forslag til lov om arbejdsskadeforsikring som forslag til lov om erstatning til skadelidte værnepligtige. Dette vil efter arbejdsgiverforeningens lønspredningsstatistik medføre, at ca. 90 pct. af de arbejdere, der er omfattet af statistikken, vil få erstatningen fastsat på grundlag af den faktiske indtægt. Efter ulykkesforsikringsloven udgør årslønsmaksimum pr. 1. april 1977 76.750 kr. og efter den gældende militære erstatningslov 90.700 kr.

Erstatningsniveauet (den del af årslønnen, som udbetales i form af rente ved fuldstændigt tab af erhvervsevnen) er efter begge lovforslag sat til $\frac{3}{4}$. Efter ulykkesforsikringsloven er erstatningsniveauet fastsat til $\frac{2}{3}$ og efter den gældende militære erstatningslov til $\frac{3}{4}$.

Eva Gredal

/ N. Raaschou-Nielsen

Spørgsmål 23:

Ministerens kommentarer i umiddelbart foranstående bilag bedes uddybet med henblik på, hvilken økonomisk forskel overførelse af de omhandlede persongrupper fra lov om arbejdsskade til lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl. ville indebære.

Svar:

Efter lovforslagene er der kun 2 væsentlige forskelle mellem de to love:

- 1) Den ene forskel vedrører årslønsmaksimum. Efter § 8 i lovforslaget om erstatning til skadelidte værnepligtige skal der tages hensyn til den indtægt, skadelidte kunne forventes at opnå ved hjemsendelsen. Bestemmelsen, som er overført fra gældende lov, er begrundet i, at værnepligtige typisk er unge mennesker, der netop har afsluttet en uddannelse, hvorunder de har fået en forholdsvis lav eller ingen løn. I lønmæssig henseende ville denne persongruppe blive stillet dårligt, såfremt man vil anvende arbejdsskadefor-